Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (kaheksas koda)

25. aprill 2018 *

Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – ELTL artikkel 267 – Mõiste „liikmesriigi kohus“ – Menetlus kohtuotsuse jõudu omava lahendi tegemiseks – Riiklik kontrollikoda – Avaliku sektori kulutuse seaduslikkuse ja eelarvelise põhjendatuse eelnev kontroll – Ilmselge vastuvõetamatus

Kohtuasjas C-102/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunal de Contas'e (Portugali kontrollikoda) 17. jaanuari 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. veebruaril 2017, menetluses

Secretaria Regional de Saúde dos Açores,

menetluses osales:

Ministério Público,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president J. Malenovský, kohtunikud D. Šváby (ettekandja) ja M. Vilaras,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Secretaria Regional de Saúde dos Açores, esindajad: *advogado* P. Linhares Dias ja *advogado* L. da Ponte,

– Ministério Público, esindaja: J. V. de Almeida,

– Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ja F. Batista,

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Farrajota ja A. Tokár,

arvestades vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõikele 2, pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi põhistatud määrusega,

* Kohtumenetluse keel: portugali.

on teinud järgmise

määruse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65) (muudetud komisjoni 24. novembri 2015. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2015/2170 (ELT 2015, L 307, lk 5)) (edaspidi „direktiiv 2014/24“) artikli 58 lõiget 4.

2 Taotlus on esitatud Secretaria Regional de Saúde dos Açoresi (Assooride piirkondlik tervishoiuministeerium, Portugal) (edaspidi „tervishoiuministeerium“) kaebuse raames Secção Regional dos Açores do Tribunal de Contase (Portugali kontrollikoja Assooride piirkondlik sektsioon) (edaspidi „SRATC“) 26. septembri 2016. aasta otsuse nr 7/2016 peale (edaspidi „vaidlusalune otsus“), mis on tehtud eelneva kontrolli menetluses nr 51/2016 ja millega keelduti kinnitamast Velas'e tervisekeskuse (Portugal) hoone renoveerimise ja täiustamise tööde lepingut, mis oli sõlmitud Assooride tervishoiuministeeriumi ja Afavias – Engenharia e Construções – Açores, SA (edaspidi „Afavias“) vahel summas 1 387 000 eurot.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 94 „Eelotsusetaotluse sisu“ sätestab:

„Lisaks Euroopa Kohtule esitatud eelotsuse küsimustele märgitakse eelotsusetaotluses:

a) lühiülevaade vaidluse esemest ja asjasse puutuvatest asjaoludest, nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus on need välja selgitanud, või vähemalt ülevaade faktilistest andmetest, millel eelotsuse küsimused põhinevad;

b) ülevaade kohaldamisele kuuluvatest siseriiklikest õigusnormidest ja vajaduse korral asjakohasest siseriiklikust kohtupraktikast;

c) selgitus, millistel põhjustel siseriiklik kohus tõstatas liidu õigusnormide tõlgendamise või kehtivuse küsimuse ning millist seost ta nende õigusnormide ja põhikohtuasjas kohaldatavate siseriiklike õigusnormide vahel näeb.“

4 Direktiivi 2014/24 artikli 58 „Kvalifitseerimise tingimused“ lõikes 4 on sätestatud:

„Seoses tehnilise ja kutsealase suutlikkusega võib avaliku sektori hankija kehtestada nõudeid tagamaks, et ettevõtjatel on olemas vajalikud inim- ja tehnilised ressursid ning kogemused lepingu täitmiseks nõutaval kvaliteeditasemel.

Avaliku sektori hankija võib eelkõige nõuda, et ettevõtjatel on piisavalt kogemusi, mida kinnitavad sobivad viited varem täidetud lepingutele. Avaliku sektori hankija võib eeldada, et ettevõtjal ei ole nõutavat kutsealast suutlikkust, kui avaliku sektori hankija on teinud kindlaks, et asjaomase ettevõtja puhul esineb huvide konflikt, mis avaldab negatiivset mõju lepingu täitmisele.

Asjade hankemenetluste puhul, mis nõuavad kohaletoomist või paigaldamist, teenuseid või ehitustöid, võib hinnata ettevõtja kutsealast suutlikkust teenust osutada või paigaldus- või ehitustöid teha, võttes arvesse tema oskusi, efektiivsust, kogemusi ja usaldusväärsust.“

Portugali õigus

5 Põhiseaduse artikkel 214 sätestab:

„1. Tribunal de Contas [kontrollikoda] on kõrgeim organ, mis on pädev kontrollima avalike kulutuste seaduslikkust ja auditeerima talle seaduse alusel esitatud raamatupidamist. Eelkõige kuulub tema kohustuste hulka:

a) esitada arvamus riigi üldeelarve, sealhulgas sotsiaalkindlustuse eelarve kohta;

b) esitada arvamus Assooride ja Madeira eelarve kohta;

c) võtta finantsrikkumistega seotud isikud seaduses ette nähtud tingimustel vastutusele;

d) täita kõiki muid talle seadusega ette nähtud kohustusi.

2. Tribunal de Contase presidendi ametiaeg kestab neli aastat, kui artikli 133 punktis m ei ole sätestatud teisiti.

3. Tribunal de Contas võib tegutseda detsentraliseeritult, piirkondlike kolleegiumide kaudu, seaduses ette nähtud tingimustel.

4. Tribunal de Contase [kontrollikoda] kolleegiumid Assooridel ja Madeiral on seaduses ette nähtud tingimustel pädevad kogu asjaomases piirkonnas.“

6 Tribunal de Contase (kontrollikoda) menetluse korraldamise seaduse, mis on vastu võetud 26. augusti 1997. aasta seadusega nr 98/97 (*Diário da República I*, seeria I-A, nr 196, 26.8.1997; edaspidi „LOPTC“), artikli 5 lõike 1 punktist c ilmneb, et Tribunal de Contase (kontrollikoda) ülesanne on eelkõige viia läbi eelnev seaduslikkuse ja eelarvelise põhjendatuse kontroll mis tahes liiki aktide ja lepingute puhul, mis toovad kaasa kulutusi või tekitavad otsese või kaudse koormuse või vastutuse artikli 2 lõikes 1 ja lõike 2 punktides a–c nimetatud asutustele ja igat liiki asutustele, mille riik või muu avalik-õiguslik asutus on loonud haldusülesannete täitmiseks, mis esialgu kuulusid avalikule haldusele, kellele otseselt või kaudselt oli usaldatud rahastatavad kulutused, sealhulgas need loonud asutuse garantii kujul.

7 LOPTC artikli 96 lõikes 1 nähakse ette:

„1. Lõplikud otsused loa andmisest keeldumise, loa andmise ja loa nõudest loobumise kohta, või tasude kohta, sealhulgas piirkondlike kodade tehtud otsused, võivad I koja täiskogule esitatava kaebusega vaidlustada:

a) prokuratuur kõigi lõplike otsuse puhul;

b) akti autor või loa andmisest keeldumise aluseks oleva lepingu koostanud asutus;

c) isik, kellel lasub kohustus tasusid puudutavate otsuste osas.“

8 29. detsembri 2015. aasta piirkondliku seadusandliku dekreedi nr 27/2015/A, millega kiidetakse heaks [Assooride] riigihankelepingute õiguslik kord ja võetakse Assooride piirkondlikku õiguskorda üle direktiiv 2014/24 (*Diário da República*, seeria I, nr 253, 29.12.2015; edaspidi „piirkondlik dekreet nr 27/2015/A“), artikkel 40 „Hankes osalemise dokumendid“ näeb eelkõige ette:

„3. Lisaks eelmises lõikes nimetatule võib pakkumiskutses või hanketeates samuti nõuda, et tõendatakse muid kvalifitseerimise tingimusi seoses eduka pakkuja majandus- ja finantssuutlikkusega ning tehnilise ja kutsealase suutlikkusega lepingu täitmiseks järgmistes lõigetes määratud tingimustel.

[…]

5. Tehnilise ja kutsealase suutlikkuse tõendamiseks võivad piirkondlikud hankijad nõuda:

a) tõendit selle kohta, et pakkuja käsutuses on piisavad inimressursid ja tehnilised ressursid lepingu nõuetekohaseks täitmiseks;

b) tõendit selle kohta, et pakkuja käsutuses olevad inimressursid ja tehnilised ressursid vastavad asjakohasele töökogemusele lepingu nõuetekohaseks täitmiseks;

c) tõendeid eduka pakkuja poolt varem täidetud lepingute kohta, mis tõendavad piisaval tasemel kogemust lepingu nõuetekohaseks täitmiseks.“

6. Kui kohaldatakse lõigetes 3–5 loetletud tingimusi, lasub piirkondlikel hankijatel kohustus märkida hanketeates ära minimaalne nõutud majandusliku, rahalise, tehnilise ja kutsealase suutlikkuse määr, ja dokumendid, mis neid tõendavad.“

9 Piirkondlik dekreet nr 27/2015/A jõustus vastavalt tema artikli 100 lõikes 1 ja artiklis 104 sätestatule 1. jaanuaril 2016 ning seda kohaldatakse enne seda kuupäeva algatatud riigihankemenetlustele.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

10 Tervishoiuministeerium andis 8. märtsi 2016. aasta otsusega loa korraldada ehitustööde riigihankemenetlus Assooride saarestiku ühel saarel asuva Velase tervisekeskuse hoone renoveerimiseks ja täiustamiseks ligikaudse hinnaga 1 400 000 eurot ilma käibemaksuta.

11 Selle menetluse raames avaldati Assooride *Jornal Oficial da República* (seeria II, nr 50) 11. märtsil 2016 hanketeade, mille punkti 8.3 alapunkti a kohaselt vastavalt piirkondliku dekreedi nr 27/2015/A artikli 40 lõikele 3 võivad edukaks pakkujaks osutuda ainult need ettevõtjad, kes kvalifitseerimise etapis tõendavad, et nad on teostanud Assooridel kolm ehitustööd, millest igaüks oli individuaalse maksumusega üle 750 000 euro (edaspidi „kvalifitseerimise geograafiline kriteerium“).

12 Nimetatud hanketeate punkti 25.1 alapunktist e ilmneb lisaks, et edukas pakkuja peab kvalifitseerimise etapis eelkõige esitama tõendid täidetud lepingute kohta, mille on väljastanud iga kõnealuse kolme töö vastavad tellijad ja mis tõendavad kvalifitseerimise geograafilise kriteeriumi järgimist.

13 Assooride valitsusnõukogu kinnitas 30. märtsi 2016. aasta otsusega nr 44/2016 tervishoiuministeeriumi 8. märtsi 2016. aasta korralduse, millega anti luba hanke korraldamiseks ja kiideti heaks sellega seonduvad dokumendid.

14 Valitsusnõukogu 7. juuni 2016. aasta otsusega nr 116/2016 sõlmiti ehitustööleping ettevõtjaga Afavias, kes oli üks kahest hanketeatele vastanud pakkujast.

15 Afaviasega sõlmitud leping esitati SRATC-le eelneva kontrolli läbiviimiseks vastavalt põhiseaduse artikli 214 lõikele 1.

16 Vaidlusaluse otsusega keeldus SRATC nimetatud lepingule eelnevat kinnitust andmast, kuna hanketeates sisalduv kvalifitseerimise geograafiline kriteerium rikub piirkondliku dekreedi nr 27/2015/A artikli 40 lõiget 3 ja lõike 5 punkti c. Lisaks ei võimalda niisugune kriteerium SRATC sõnul tõendada eduka pakkuja tehnilist ja kutsealast suutlikkust kõnealuse lepingu täitmiseks. Neil asjaoludel võib kõnealune hanketeade olla konkurentsi piirav, minnes vastuollu eelkõige võrdse kohtlemise põhimõttega.

17 Põhjendamaks vaidlusaluse otsuse peale esitatud kaebust Tribunal de Contases (kontrollikoda), väidab tervishoiuministeerium, et kvalifitseerimise geograafiline kriteerium vastab piirkondliku dekreedi nr 27/2015/A artiklile 40, mis on kooskõlas nii direktiivi 2014/24 artikliga 58 kui ka selle direktiivi lisaga XII.

18 Tribunal de Contas (kontrollikoda) leiab, et pakkujaid nende varasema kogemuse kohta tõendit esitama kohustades tõendatakse nende tehnilist ja kutsealast suutlikkust kõnealuse lepingu täitmiseks. Välja arvatud juhul, kui rikutakse läbipaistvuse, diskrimineerimiskeelu ja võrdse kohtlemise põhimõtet, näib talle siiski liigne nõuda pakkujatelt, et nad teataksid oma kogemusest nimetatud lepingu esemeks olevas valdkonnas üksnes ühes kindlaksmääratud riigis või piirkonnas.

19 Direktiivi 2014/24 artikli 58 lõike 4 sõnastus ei võimalda siiski kindlaks määrata, kas „tõendid eduka pakkuja poolt varem täidetud lepingute kohta, mis tõendavad piisaval tasemel kogemust lepingu nõuetekohaseks täitmiseks“, mida mainitakse piirkondliku dekreedi nr 27/2015/A artikli 40 lõike 5 punktis c, võimaldavad konkreetses menetluses lisada kvalifitseerimise geograafilise tingimuse, mis puudutab üksnes Assooride varem tehtud ehitustöid. Lisaks nendib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et selles valdkonnas puudub Euroopa Kohtu praktika.

20 Neil asjaoludel otsustas Tribunal de Contas (Portugali kontrollikoda) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi 2014/24 artikli 58 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu piirkondliku dekreedi nr 27/2015/A artikli 40 lõige 3 ja lõike 5 punkt c, millega on riigihangete valdkonnas lubatud kehtestada kvalifitseerimise tingimuseks geograafiline kriteerium, mille kohaselt peab olema varem teostatud kolm ehitustööd selles samas autonoomses piirkonnas?“

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

21 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõike 2 kohaselt võib Euroopa Kohus, juhul kui taotlus või hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, ja olles kohtujuristi ära kuulanud, igal ajal ja ilma menetlust jätkamata lõpetada kohtuasja põhistatud määrusega.

22 Käesolevas kohtuasjas tuleb kohaldada seda sätet.

23 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika järgi on ELTL artiklis 267 sätestatud menetlus Euroopa Kohtu ja liikmesriikide kohtute koostöö vahend, mille abil annab Euroopa Kohus liikmesriikide kohtutele liidu õiguse tõlgenduse, mis on vajalik nende menetluses olevate vaidluste lahendamiseks (vt eelkõige 27. novembri 2012. aasta kohtuotsus Pringle, C-370/12, EU:C:2012:756, punkt 83, ning 8. septembri 2016. aasta kohtumäärus Google Ireland ja Google Italy, C-322/15, EU:C:2016:672, punkt 14).

24 Eelnevast tuleneb, et selleks, et eelotsusetaotluse esitanud asutus võiks eelotsusemenetluse raames Euroopa Kohtu poole pöörduda, peab ta olema käsitatav „kohtuna“ ELTL artikli 267 tähenduses, mida Euroopa Kohus peab eelotsusetaotlusest lähtudes kontrollima.

25 Eelotsusetaotluse sisule esitatavad nõuded on otsesõnu esitatud kodukorra artiklis 94 ning eelotsusetaotluse esitanud kohus peab ELTL artiklil 267 rajaneva koostöö tegemisel neid teadma ja nendest rangelt kinni pidama (vt 3. juuli 2014. aasta kohtumäärus Talasca, C-19/14, EU:C:2014:2049, punkt 21, ning 8. septembri 2016. aasta kohtumäärus Google Ireland ja Google Italy, C-322/15, EU:C:2016:672, punkt 15).

26 Ka Euroopa Liidu Kohtu soovitused siseriiklikele kohtutele eelotsuse taotlemiseks (ELT 2016, C 439, lk 1) käsitlevad oma punktides 13 ja 15 neid nõudeid.

27 Eelotsusetaotluses esitada tulev teave on mõeldud selleks, et liikmesriikide valitsused ja ka teised huvitatud isikud saaksid vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 23 esitada oma seisukohad, ent lisaks on selle teabe eesmärk võimaldada Euroopa Kohtul esiteks kontrollida niisuguse taotluse vastuvõetavust, ja teiseks anda eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud küsimustele tarvilikud vastused.

28 Kuna eelotsusetaotlus on Euroopa Kohtus toimuva menetluse alus, on tingimata vajalik, et liikmesriigi kohus selgitaks selles taotluses ise põhikohtuasja faktilist ja õiguslikku raamistikku.

29 Seda kohustust tuleb järgida eriti teatavates valdkondades, mida iseloomustavad keerulised faktilised ja õiguslikud olukorrad (vt selle kohta 26. jaanuari 1993. aasta kohtuotsus Telemarsicabruzzo jt, C-320/90–C-322/90, EU:C:1993:26, punkt 7; 19. märtsi 1993. aasta kohtumäärus Banchero, C-157/92, EU:C:1993:107, punkt 5, ning 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsus Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, punkt 39), aga ka siis, kui eelotsusetaotluse esitanud organile on seadusega antud eri laadi ülesandeid.

30 Viimasel juhul võib eelotsusetaotluse vastuvõetavus sõltuda küsimusest, kas eelotsusetaotluse esitanud siseriikliku asutuse saab kvalifitseerida ELTL artikli 267 tähenduses „liikmesriigi kohtuks“, kui ta täidab kohtulikke ülesandeid, samas kui muid, eelkõige haldusülesandeid täites ei saa teda selleks kvalifitseerida (vt 26. novembri 1999. aasta kohtumäärus ANAS, C-192/98, EU:C:1999:589, punkt 22).

31 Selles osas tuleb meeles pidada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale võtab Euroopa Kohus selle hindamisel, kas eelotsusetaotluse esitanud organ on „liikmesriigi kohus“ ELTL artikli 267 tähenduses – mis on üksnes liidu õiguse valdkonda kuuluv küsimus –, arvesse järgmisi asjaolusid nende kogumis: organi õiguslik alus, alalisus, talle allumise kohustuslikkus, menetluse võistlevus, õigusnormide kohaldamine organi poolt ning tema sõltumatus (vt eelkõige 17. septembri 1997. aasta kohtuotsus Dorsch Consult, C-54/96, EU:C:1997:413, punkt 23; 19. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Epitropos tou Elegktikou Synedriou, C-363/11, EU:C:2012:825, punkt 18, ja 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, punkt 38).

32 Lisaks saab mõiste „kohus“ ELTL artikli 267 tähenduses tähistada oma olemuselt ainult seda asutust, mis on kaebuse esemeks oleva otsuse vastu võtnud asutuse suhtes kolmas isik (30. märtsi 1993. aasta kohtuotsus Corbiau, C-24/92, EU:C:1993:118, punkt 15, ja 19. septembri 2006. aasta kohtuotsus, Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, punkt 49).

33 Lõpetuseks, siseriiklikud kohtud võivad Euroopa Kohtusse pöörduda vaid juhul, kui tegemist on poolelioleva vaidlusega ja kui see kohus peab vastava menetluse raames tegema kohtuotsuse jõudu omava lahendi (vt eelkõige 5. märtsi 1986. aasta kohtumäärus Greis Unterweger, 318/85, EU:C:1986:106, punkt 4; 26. novembri 1999. aasta kohtumäärus ANAS, C-192/98, EU:C:1999:589, punkt 21, ja 19. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Epitropos tou Elegktikou Synedriou, C-363/11, EU:C:2012:825, punkt 19).

34 Käesoleval juhul ei ole Tribunal de Contas (kontrollikoda) ei eelotsusetaotluses ega ka vastuses küsimusele, mille Euroopa Kohus talle 5. oktoobri 2017. aasta teabenõudes esitas, tõendanud, et põhikohtuasjas on ta „liikmesriigi kohus“ ELTL artikli 267 tähenduses.

35 Põhikohtuasja kontekstist ei ole selge, kas otsusel, mille Tribunal de Contas (kontrollikoda) põhikohtuasjas käsitletavas seaduslikkuse ja eelarvelise põhjendatuse eelneva kontrolli menetluses teeb, on õigust mõistev ja mitte pelgalt halduslik funktsioon (vt analoogia alusel 19. detsembri 2012. aasta kohtuotsus, Epitropos tou Elegktikou Synedriou C-363/11, EU:C:2012:825, punkt 28).

36 Lisaks ei ilmne Euroopa Kohtule esitatud toimikust, kas Tribunal de Contas (kontrollikoda) on kaebuse esemeks oleva otsuse vastu võtnud asutuse suhtes kolmas isik, ja seega, kas kaebus, mis esitati LOPTC artikli 96 lõike 1 alusel selle instantsi täiskogule, ei kujuta endast vaiet (vt analoogia alusel 30. mai 2002. aasta kohtuotsus Schmid, C-516/99, EU:C:2002:313, punkt 37, ja 19. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Epitropos tou Elegktikou Synedriou, C-363/11, EU:C:2012:825, punkt 23).

37 Nende tõendite alusel, mille Tribunal de Contas (kontrollikoda) edastas vastuseks Euroopa Kohtu saadetud teabenõudele, ei saa seega tuvastada, kas põhikohtuasjas täitis kontrollikoda õigustmõistvat funktsiooni.

38 Sellest järeldub, et Tribunal de Contase (kontrollikoda) esitatud eelotsusetaotlus tuleb tunnistada ilmselgelt vastuvõetamatuks.

39 Lisaks olgu märgitud, et Tribunal de Contas (kontrollikoda) ei ole esitanud vajalikke tõendeid, mis võimaldaksid Euroopa Kohtul kontrollida, kas põhikohtuasjas esineb selge piiriülene huvi. Nagu käesoleva kohtumääruse punktides 23–25 on meelde tuletatud, tuleneb kodukorra artiklist 94, et Euroopa Kohus peab eelotsusetaotlusest saama ülevaate faktilistest andmetest, millel eelotsuse küsimused põhinevad, ning muu hulgas sellest, mil moel on need andmed eelotsuse küsimustega seotud. Seega tuleb juba enne Euroopa Kohtusse pöördumist tuvastada kindla piiriülese huvi olemasolu kontrollimiseks vajalikud asjaolud ning ka üldiselt kõik asjaolud, mille liikmesriigi kohus peab tuvastama ja millest sõltub, kas kohaldatakse liidu teisest või esmast õigust (vt 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Azienda sanitaria locale nr 5 „Spezzino“ jt, C-113/13, EU:C:2014:2440, punkt 47).

40 Nimelt ei saa kindla piiriülese huvi olemasolu järeldada hüpoteetiliselt teatavate asjaolude põhjal, mis abstraktselt käsitledes võivad anda alust nii arvata, vaid see peab tegelikult ilmnema asjaomase hanke konkreetsetest asjaoludest (6. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus, Tecnoedi Costruzioni, C-318/15, EU:C:2016:747, punkt 22).

41 Olenemata aga Assooride saarestiku geograafilisest eraldatusest, ei sisalda eelotsusetaotlus ühtki elementi, mis näitaks selgelt, et on olemas kindel piiriülene huvi.

42 Kõigist eeltoodud kaalutlustest järeldub, et Tribunal de Contase (kontrollikoda) esitatud eelotsusetaotlus tuleb tunnistada ilmselgelt vastuvõetamatuks.

Kohtukulud

43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Tribunal de Contase (Portugali kontrollikoda) 17. jaanuari 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

Allkirjad